

Вирок
від 11.03.2024 по справі 208/1740/24
ЗАВОДСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД М.ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКА

справа № 208/1740/24

№ провадження 1-кп/208/352/24

ВИРОК

Іменем України

12 березня 2024 р. м. Кам'янське

Заводського районного суду м. Дніпродзержинська
Дніпропетровської області в складі головуючого судді ОСОБА_1
, розглянувши в спрощеному провадженні обвинувальний акт,
затверджений 07.03.2024 року у кримінальному провадженні,
яке внесене 22.02.2024 до Єдиного реєстру досудових
розслідувань за № 12024046160000076 щодо вчинення
кримінального проступку без проведення судового розгляду в
судовому засіданні за відсутності учасників судового
провадження, у відношенні:

ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженки міста
Дніпродзержинська, Дніпропетровської області, українки,
громадянка України, має середню-спеціальну освіту, не працює,
не одружена, на утриманні малолітніх дітей не має,
zareestrovana за адресою: АДРЕСА_1 та фактично мешкає за
адресою: АДРЕСА_2 , раніше не судимої,

за обвинуваченням у вчиненні кримінального проступку,
передбаченого ч.1 ст.125 КК України, -

встановив:

1. Формулювання обвинувачення у кримінальному
провадженні, визнане судом доведеним.

19.02.2024, приблизно о 18 годині (більш точний час у ході досудового розслідування не встановлено), ОСОБА_2 , перебувала у дворі будинку АДРЕСА_3 , де у неї виникла сварка з потерпілої ОСОБА_3 , під час якої, у ОСОБА_2 , на ґрунті раптово виникли неприязних відносин до ОСОБА_3 , виник протиправний умисел, спрямований на заподіяння останній тілесних ушкоджень.

Реалізуючи свій протиправний умисел, спрямований на спричинення ОСОБА_3 тілесних ушкоджень, ОСОБА_2 , знаходячись 19.02.2024, приблизно о 18 годині (більш точний час у ході досудового розслідування не встановлено) у дворі будинку АДРЕСА_3 , діючи умисно, цілеспрямовано, цілковито усвідомлюючи протиправність своїх дій та розуміючи при цьому, що шляхом нанесення ударів людині можливо спричинити тілесні ушкодження, передбачаючи такі наслідки та свідомо допускаючи їх настання, підійшовши до ОСОБА_3 , нанесла один удар правою ногою у внутрішню поверхню правого стегна, після чого зупинилась та пішла з місця події.

В результаті умисних протиправних дій ОСОБА_2 , потерпілій ОСОБА_3 , згідно висновку експерта № 276-Е від 26.02.2024, заподіяно тілесні ушкодження у вигляді синця на правому стегні, що відноситься до легких тілесних ушкоджень, які мають незначні скороминущі наслідки

2. Підстави доведеності винуватості поза розумним сумнівом.

08.03.2024 року до Заводського районного суду м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області надійшов обвинувальний акт у відношенні ОСОБА_2 , за обвинуваченням у вчиненні кримінального проступку, передбаченого ч.1 ст.125 КК України у якому міститься клопотанням Кам`янської окружної прокуратури Дніпропетровської області ОСОБА_4 про розгляд обвинувального акту в спрощеному порядку без проведення судового розгляду в судовому засіданні.

До обвинувального акту додані:

- письмова заява підозрюваної ОСОБА_2 від 07.03.2024 року, складена в присутності захисника ОСОБА_5 , щодо беззаперечного визнання своєї винуватості, згоди із встановленими досудовим розслідуванням обставинами, ознайомлення з обмеженням права апеляційного оскарження

згідно з частиною другою ст.302 КПК України та згоди з розглядом обвинувального акту в спрощеному провадженні;

- заява потерпілої ОСОБА_3 про відсутність заперечень відповідно до п.2 ч.3 ст.302 КПК України, згоди зі встановленими досудовим розслідуванням обставинами, ознайомленням з обмеженням права на апеляційне оскарження та згоди з розглядом обвинувального акту в спрощеному порядку за обвинуваченням ОСОБА_2

- матеріали досудового розслідування кримінального провадження № 12024046160000076 від 22.02.2024 року.

Як видно з наданих матеріалів, на час надходження обвинувального акту до суду щодо ОСОБА_2 запобіжний захід в цьому кримінальному провадженні не обирався.

Ураховуючи зазначене, суд уважав можливим розглянути обвинувальний акт щодо ОСОБА_2 у вчиненні кримінального проступку без проведення судового розгляду в судовому засіданні за відсутності учасників судового провадження, що узгоджується з приписами частини 2 статті 381 КПК України.

Відповідно до частин 1, 2, ст.17 КПК України особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено у порядку, передбаченому цим Кодексом, і встановлено обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення і має бути виправданим, якщо сторона обвинувачення не доведе винуватість особи поза розумним сумнівом.

Згідно з ч.3 ст.381 КПК України спрощене провадження щодо кримінальних проступків здійснюється згідно із загальними правилами судового провадження, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цього параграфа.

Відповідно до ч.2 ст.382 КПК України вирок суду за результатами спрощеного провадження ухвалюється в порядку, визначеному цим Кодексом, та повинен відповідати загальним вимогам до вироку суду. У вирокі суду за результатами спрощеного провадження замість доказів на підтвердження встановлених судом обставин зазначаються встановлені

органом досудового розслідування обставини, які не оспорюються учасниками судового провадження.

Згідно з п.2 ч.3 ст.374 КПК України у мотивувальній частині вироку зазначаються, у разі визнання особи винуватою, формулювання обвинувачення, визнаного судом доведеним, із зазначенням місця, часу, способу вчинення та наслідків кримінального правопорушення, форми вини і мотивів кримінального правопорушення.

Відповідно до ч.2 ст.15 Закону України Про судоустрій та статус суддів суддя, який розглядає справу одноособово, діє як суд.

Діючи відповідно до вимог частин 1, 2 ст.17, статей 369-371, 374, ч.3 ст.381, ч.2 ст.382 КПК України суд перевінив обставини, які встановлені органом досудового розслідування, та які неоспорюються учасниками судового провадження.

Зокрема, з обвинувального акту вбачається, що досудовим розслідуванням було встановлено, що 19.02.2024, приблизно о 18 годині (більш точний час у ході досудового розслідування не встановлено), ОСОБА_2, перебувала у дворі будинку АДРЕСА_3, де у неї виникла сварка з потерпілої ОСОБА_3, під час якої, у ОСОБА_2, на ґрунті раптово виникли неприязних відносин до ОСОБА_3, виник протиправний умисел, спрямований на заподіяння останній тілесних ушкоджень.

Реалізуючи свій протиправний умисел, спрямований на спричинення ОСОБА_3 тілесних ушкоджень, ОСОБА_2, знаходячись 19.02.2024, приблизно о 18 годині (більш точний час у ході досудового розслідування не встановлено) у дворі будинку АДРЕСА_3, діючи умисно, цілеспрямовано, цілковито усвідомлюючи протиправність своїх дій та розуміючи при цьому, що шляхом нанесення ударів людині можливо спричинити тілесні ушкодження, передбачаючи такі наслідки та свідомо допускаючи їх настання, підійшовши до ОСОБА_3, нанесла один удар правою ногою у внутрішню поверхню правого стегна, після чого зупинилась та пішла с місця події.

В результаті умисних протиправних дій ОСОБА_2, потерпілій ОСОБА_3, згідно висновку експерта № 276-Е від 26.02.2024, заподіяно тілесні ушкодження у вигляді синця на правому стегні, що відноситься до легких тілесних ушкоджень, які мають незначні скороминущі наслідки

Установлені органом досудового розслідування обставини і викладені судом, не оспорюються учасниками судового провадження, так як під час досудового розслідування обвинувачена ОСОБА_2 беззаперечно визнала свою винуватість, не оспорює встановлені досудовим розслідуванням обставини і згодна з розглядом обвинувального акту за її відсутності.

Окрім того, обвинувачена ознайомлена з обмеженням права на апеляційне оскарження з підстав розгляду провадження за відсутності учасників судового провадження, недослідження доказів у судовому засіданні або з метою оспорити встановлені досудовим розслідуванням обставини.

Саме з підстав викладеного, суд дійшов висновку про доведеність поза розумним сумнівом винуватості ОСОБА_2 у вчиненні інкримінованого кримінального проступку, передбаченого ч.1 ст.125 КК України, а саме: у заподіянні умисного легкого тілесного ушкодження.

3. Обставини, які пом'якшують та обтяжують покарання.

Вивченням обставин справи, оцінкою особистості ОСОБА_2 встановлено, що обставиною, яка відповідно до ст.66 КК України пом'якшує покарання останнього є щире каяття та активне сприяння розкриттю кримінального правопорушення. Обставини, які обтяжує покарання ОСОБА_2, відповідно до ст.67 КК України, не встановлено.

Ці висновки суду ґрунтуються на тому, що згідно матеріалів досудового розслідування, ОСОБА_2 беззаперечно визнавала свою винуватість, співпрацювала з органом досудового розслідування, повністю повідомила про обставини вчинення кримінального правопорушення, а також надала дозвіл на спрощений розгляд кримінального провадження. Наведені відомості є достатніми, аби вважати дії ОСОБА_2 як каяття (щирий жаль з приводу вчинення кримінального проступку та осуд своєї поведінки), а отже підставою для врахування їх як обставину, що пом'якшує покарання. Також суд бере до уваги, що і державне обвинувачення в особі прокурора ОСОБА_4 вважає наявність такої обставини, що пом'якшує покарання, - щире каяття, активне сприяння розкриттю кримінального правопорушення та вказана в обвинувальному акті.

4. Мотиви призначення покарання.

Суд вважає, що підстави застосування статей 69, 69-1 КК України при призначенні покарання - відсутні.

При призначенні ОСОБА_2 покарання, суд також враховує, що обвинуваченою скоєно кримінальне правопорушення, яке відповідно до ч.2 ст.12 КК України, відноситься до категорії кримінальних проступків.

Призначаючи обвинуваченій ОСОБА_2 покарання суд ураховує, що покарання, як захід державного реагування на осіб, котрі вчинили кримінальне правопорушення, є головною і найбільш поширеною формою реалізації кримінальної відповідальності, роль і значення якого багато в чому залежать від обґрунтованості його призначення і реалізації.

Застосування покарання є одним із завершальних етапів кримінальної відповідальності, на якому суд вирішує питання, визначені ч.1 ст.368 КПК, та яке виступає правовим критерієм, показником негативної оцінки як самого правопорушення, так і особи, котра його вчинила. Покарання завжди має особистий, індивідуалізований характер, а його призначення і виконання можливе тільки щодо особи, визнаної винною у вчиненні кримінального правопорушення. При цьому призначення необхідного і достатнього покарання певною мірою забезпечує відчуття справедливості як у потерпілої, так і суспільства.

За змістом статей 50, 65 КК, особі, яка скоїла кримінальне правопорушення, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для виправлення та попередження скоєння нових кримінальних правопорушень. Це покарання має відповідати принципам законності, обґрунтованості, справедливості, співмірності та індивідуалізації, що є системою найбільш істотних правил і критеріїв, які визначають порядок та межі діяльності суду під час обрання покарання. Суд повинен ураховувати ступінь тяжкості кримінального правопорушення, конкретні обставини його скоєння, форму вини, наслідки цього діяння, дані про особу, обставини, що впливають на покарання, ставлення особи до своїх дій, інші особливості справи, які мають значення для забезпечення відповідності покарання характеру та тяжкості кримінального правопорушення.

Покарання завжди призначається як відповідний захід примусу держави за вчинене кримінальне правопорушення, виконує виправну функцію і водночас запобігає вчиненню нових кримінальних правопорушень як самим засудженим, так і

іншими особами. Оптимальним орієнтиром такої діяльності є визначення покарання в тому обсязі, який був би достатнім для досягнення найближчої мети покарання - виправлення засудженого.

З урахуванням викладених обставин по справі, особистості обвинуваченої, яка не працює, раніше до кримінальної відповідальності не притягалася, тяжкості вчиненого кримінального проступку, фактично відсутності завданої шкоди, відсутності цивільного позову, покарання, яке передбачено за вчинений кримінальний проступок, обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання, суд вважає, що виправлення та перевиховання обвинуваченої можливо шляхом призначення ОСОБА_2 покарання у вигляді громадських робіт.

Таке покарання, на переконання суду, відповідає положенням статей 65-68 КК України та буде необхідним для виправлення обвинуваченої, запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень, відповідатиме особистості обвинуваченої та є достатнім, для досягнення, відповідно до ст.50 КК України мети покарання.

На думку суду, залучення до такого виду призначеного покарання створить процес позитивних змін, які відбуваються в особистості та створюють готовність до самокерованої правислухняної поведінки.

5. Мотиви ухвалення інших рішень щодо питань, які вирішуються судом при ухваленні вироку, та положення закону, якими керувався суд.

Ураховуючи те, що стосовно обвинуваченої запобіжний захід не застосовувався, а сторони провадження не заявили клопотання про застосування відносно обвинуваченої запобіжного заходу, суд не вбачає підстав для застосування запобіжного заходу до набрання вироком законної сили стосовно обвинуваченого.

Цивільний позов не заявлений. Процесуальні витрати у провадженні відсутні.

На підставі викладеного, керуючись статтями 7, 17, 100, 124, 301, 302, 368-371, 374, 376, 381, 382, 395 КПК України, суд -

ухвалив:

ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_1 визнати винуватою у вчиненні кримінального проступку, передбаченого ч.1 ст.125 КК України та призначити їй покарання у виді громадських робіт строком 60 (шістдесят) годин.

Запобіжний захід в цьому кримінальному провадженні не обирався.

Вирок може бути оскаржений до Дніпровського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня отримання його копії.

Відповідно до положень ч.1 ст.394 КПК України вирок суду першої інстанції, ухвалений за результатами спрощеного провадження в порядку, передбаченому статтями 381 та 382 цього Кодексу, не може бути оскаржений в апеляційному порядку з підстав розгляду провадження за відсутності учасників судового провадження, недослідження доказів у судовому засіданні або з метою оспорити встановлені досудовим розслідуванням обставини.

Вирок суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги.

У разі подання апеляційної скарги вирок суду, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції. Якщо строк апеляційного оскарження буде поновлено, вважається, що вирок суду не набрав законної сили.

Копію вироку за результатами розгляду обвинувального акту щодо вчинення кримінального проступку не пізніше дня, наступного за днем його ухвалення, надіслати учасникам судового провадження.

Суддя ОСОБА_1

Дата ухвалення рішення	11.03.2024
------------------------	------------

Оприлюднено	14.03.2024
-------------	------------

Судовий реєстр по справі — 208/1740/24

Вирок від 11.03.2024

Ухвала від 07.03.2024

Ухвала від

Кримінальне	Кримінальне	Криміналь
Заводський	Заводський	Заводськи
районний суд	районний суд	районний
м.Дніпродзержинська	м.Дніпродзержинська	м.Дніпрод
Івченко Т. П.	Івченко Т. П.	Івченко Т.

Всі матеріали на цьому сайті розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Із Зазначенням Авторства 4.0 Міжнародна, якщо інше не зазначено на відповідній сторінці

© 2016–2023 Опендатабот

ua Зроблено в Україні

